

Llegenda de l'abat de Poblet i l'emperador de la Xina

Autor:

Data de publicació: 13-10-2020

Molt sovint les llegendes són el resultat de la fabulació de fets reals. El Centre d'Estudis Mitològics de Catalunya ha recollit una llegenda molt bonica, extreta d'un llibre del folklorista Joan Amades, sobre l'abat de Poblet i l'emperador de la Xina. La realitat és que el rei En Jaume I va enviar-li un missatger: En Jaume d'Alarich, personatge amagat rere la figura d'En Marco Polo.

Conta una llegenda, recollida pel mitòleg català Joan Amades al seu llibre *Les cent millors llegendes populars*, que mentre el rei Jaume estava enfeinat en les diverses conquestes i empreses guerreres que va portar a terme, rebé un missatge de l'emperador de la Xina en el qual li parlava de certs negocis que la llegenda no explica. El rei cregué de conveniència enviar un emissari a l'emperador, però no hi podia enviar cap cavaller ni home d'armes, ja que els necessitava perquè l'ajudessin en les seves empreses, i decidí d'enviar-hi el pare abat de Poblet, que era molt savi i molt llest.

L'emperador de la Xina rebé molt bé el pare abat, li ensenyà la seva cort i totes les seves riqueses i li féu una gran ponderació de la meravella i del prodigi de la seva ciutat. Tantes ponderacions, que cregué que en les paraules de l'emperador hi havia un bon xic de malícia i desdeny envers ell i el qui representava, el qual creia l'emperador que ni molt llunyanament no podria somniar la sumptuositat i prodigiosa meravella de la seva cort. Bon xic molestat, el frare de Poblet es proposà tornar la pilota a l'emperador i li parlà així:

- Heu de saber, senyor emperador, que el rei Jaume, mon senyor, viu en una ciutat alçada damunt de l'aigua i tota voltada de foc. Aquesta ciutat està feta amb ulls de serp i fetges de vedella i la van construir els galls i els conills. Heu de saber, també, que la tal ciutat està governada per porcells i que els morts es passegen pels carrers. La tal ciutat és un riu damunt del qual hi ha un pont i per damunt del pont pasturen més de cent mil caps de bestiar.

L'emperador restà bocabadat, sense saber què dir, i cregué que el frare l'enganyava; però no era pas així. Les

paraules del pare abat constituïren una mena d'enigma, el qual desxifrarem aquí ara mateix:

La ciutat on vivia el rei Jaume era Barcelona, que, segons la tradició, està assentada damunt d'un riu anomenat el "Riu de sota" o el "Riu de santa Eulàlia". Les muralles de la vella Barcelona eren fetes de pedra de foguera treta de Montjuïc, i, per tant, la ciutat estava voltada de foc. Els edificis de la Barcelona antiga eren fets de granit de Montjuïc, pedra popularment anomenada ull de serp, i d'un altre tipus de pedra dita fetge de vedella. A més, durant temps va haver-hi a Barcelona dues llargues famílies de mestres de cases que van subsistir durant moltíssims anys, anomenades l'una Gall i l'altra Conill, i, com que aquestes nissagues foren gairebé els únics que van construir la ciutat, d'ací que hom pogués dir que Barcelona havia estat feta pels Galls i pels Conills.

Per efecte d'una antiga tradició, els barcelonins són qualificats de "Porcells", i, com que barcelonins eren els qui formaven el Consell de Cent, que regia la ciutat, es podia ben dir que era governada per porcells. Una de les antigues famílies nobles barcelonines, i que gaudí de més prestigi, fou la família Mor, i, per tant, es podia ben afirmar que els morts es passejaven pels carrers. Com que el riu de què hem parlat passa per sota de la ciutat, tot Barcelona li fa de pont i, per tant, en tot el terreny que ocupa la gran ciutat bé poden pasturar-hi més de cent mil caps de bestiar.

Hom diu que el pare abat enganyà "com un xino" l'emperador, i donà aquesta tradició com a origen de l'expressió "Enganyar com un xino". Nosaltres creiem, però, que no hi hagué tal engany i que el frare es va limitar a pintar-li la ciutat de Barcelona sota un aspecte enigmàtic.

Publicat per TRTRT
Centre d'Estudis Mitològics de Catalunya

20.11.18
<https://www.mitologicat.org/2018/11/llegenda-de-abat-de-poblet-i-emperador-de-la-xina.html>

Etiquetes de comentaris: Llegendes, Llegendes Conca de Barberà, Mitologia catalana